

РЕШЕНИЕ

№ 14953

гр. София, 20.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в
публично заседание на 26.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **7803** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 ал. 2 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба от В. А. С. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес – [населено място], кв. Горна Баня, [улица] чрез адв. П. К. със съдебен адрес за призоваване – [населено място], [улица], вх. В, ет. 5, ап. 17 срещу Решение № ПИ -197/27.06.2025 г. на Директора на ТД на НАП С. град, с което е оставена без уважение жалба вх. № Ж-2214-5/16.06.2025 г. по описа на ТД на НАП С., подадена от В. А. С. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С250022-022-0055367/22.05.2025 г., издадено от В. К. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

Жалбоподателят твърди, че издаденото постановление, потвърдено с решението на директора на ТД на НАП е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че до издаването на процесното ПНОМ не са предприемани никакви фактически и правни действия във връзка с образуването на изпълнително дело, вкл. и връчване на съобщение за образуването му, както и че в обхвата на ПНОМ са включени задължения за главница и лихви за данъчни периоди 2011-2014 г., които към 22.05.2025 г. са погасени по давност на осн. чл. 171, ал. 2 ДОПК. Наред с това в жалбата се посочва, че задълженията по РА № 22221816005475-091-001/19.04.2017 г. с обхват на задълженията: данъчни периоди 2011 г. -2016 г., както и останалите задължения по декларации обр. 6 за периоди 2015 г. – 2018 г. са изцяло погасени по давност, като е недопустимо и незаконосъобразно да се налагат обезпечителни мерки върху вземания с изтекла 10-годишна и 5-годишна давност. Излагат се подробни правни мотиви в тази посока. Моли съда за отмяна на процесното ПНОМ и на Решение № ПИ-197/27.06.2025 г. на Директора на ТД на НАП, с което е

потвърдено. Претендират се направените по делото разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят В. А. С., редовно призован, не се явява и не се представлява. По делото е депозирана молба от 25.03.2026 г., с която не възразява за даване ход на делото и представя договор за правна защита и списък на разноските. Изтъква отново, че вземанията, по които е наложен заповест са изтекли по давност, както и че в случая е налице нарушаване на принципа, залегнал в нормата на чл. 195, ал. 7 ДОПК.

Ответникът - Директорът на ТД на НАП – С., чрез процесуалния си представител - юрисконсулт К., изразява становище за неоснователност на жалбата. По делото е депозирано становище

Моли съда да постанови решение, с което да остави жалбата без уважение и да потвърди процесното решение като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, като счита, че делото не представлява правна и фактическа сложност.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Срещу жалбоподателя В. А. С. е образувано изпълнително дело № 22140007874/2014 от 2014 г. за принудително събиране на публични задължения по описа на ТД на НАП С..

Производството е започнало като на осн. чл. 221 ДОПК до В. А. С. е издадено съобщение за доброволно изпълнение с изх. № 7874-000001/23.10.2014 г. /л. 35/. По административната преписка липсват данни за връчването му.

Издадено е Разпореждане за присъединяване с изх. № 007874/2014/000002/28.04.2015 г. /л. 22/, с което е присъединено вземане в общ размер на 1337,94 лв.

С цел обезпечаване на публичните вземания е издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С250022-022-0055367/22.05.2025 г. от публичен изпълнител В. К. на основание чл. 200 и чл. 201 ал. 3 от ДОПК, с което е наложен заповест върху вземане от трето лице – работодател С. Кънект АД, ЕИК[ЕИК], заповест върху трудово възнаграждение на В. А. С. до размера на задължението с съответствие с урегулирания секвестрируем минимум по аргумент на чл. 213, ал. 1, т. 5 ДОПК за сумата от 45 954.30 лв.

Видно от представеното по делото писмо /л. 21/, заповестно съобщение е изпратено и на задълженото трето лице - „Соф кънект“ АД.

По делото е представено и Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С-180022-022-0076001/11.10.2018 г., като не е представено доказателство за неговото връчване.

Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С250022-022-0055367/22.05.2025 г. е изпратено на жалбоподателя и връчено по електронен път чрез портала за Електронни Услуги на НАП на 17.06.2025 г., видно от Удостоверение за електронно връчване, приложено по делото /лист 20/. ПНПОМ е обжалван от В. С. пред Директора на ТД на НАП – С. с жалба с вх. № Ж-2214-5/15.06.2025 г.

С Решение № ПИ -197/27.06.2025 г. на Директора на ТД на НАП С. е оставена без уважение посочената жалба с вх. № Ж-2214-5/16.06.2025 г. по описа на ТД на НАП С. срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С250022-022-0055367/22.05.2025 г., издадено от В. К. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С.. Решението е връчено на 11.07.2025 г. /л. 14/.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка. С молба от 09.01.2026 г. /л. 98/ по делото са представени заверени копия на РА № Р-22221816005475-091-001/19.04.2017 г., СД по ЗДДС, молба № С250022-000-0343394/12.06.2025 г., справка за задълженията към 08.01.2026 г. /л. 127/, видно от която общата сума на задълженията е 85,88 евро. С молба от 26.03.2025 г. /л. 161/ жалбоподателят представя заверен препис от съдебно решение №

11176/22.03.2026 г., постановено по адм. дело № 8098/2025 г. на АССГ., с което е отменено Решение № ПИ-230/16.07.2025 г. издадено от Х. М. - Директор на ТД на НАП - С., ведно с Разпореждане с изх. № С250022-137- 0003709/19.06.2025 г., издадено от В. К. - публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. и преписката на публичния изпълнител е върната за ново произнасяне за отписване на публични задължения и прекратяване на изпълнителното производство, съобразно мотивите на решението.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното: Жалбата, предмет на настоящото производство, е подадена на 17.07.2025 г., в предвидения преклузивен 7-дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество, относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение, съдът намира, че същото е издадено от компетентен орган, в кръга на предоставените му от закона правомощия и в предписаната от закона форма.

Постановлението за налагане на обезпечителни мерки също е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител в ТД на НАП - С. в съответствие с разпоредбата на чл. 167 ДОПК.

При проверката на материална законосъобразност на издаденото решение и постановление за налагане на обезпечителни мерки, съдът следва да прецени дали са били спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки, предвидени в нормата на чл. 195, ал.1-3 от ДОПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 195, ал. 1 от ДОПК на обезпечение подлежат установените и изискуеми публични вземания. В случая на жалбоподателя е наложена обезпечителна мярка на основание чл. 202, ал. 2 във вр. с чл. 195, ал. 1-3 ДОПК, въз основа на годни изпълнителни основания, срещу които се допуска налагането на обезпечителни мерки. Към датата на издаване на Постановлението за налагане на обезпечителни мерки от 22.05.2025 г., посоченият размер на публичното задължение, посочен от публичния изпълнител е 45 954.30 лв.

В разпоредбата на чл. 208, ал. 1 от ДОПК е посочена основната предпоставка за отмяна на наложеното обезпечение. Съгласно чл. 208, ал. 1 от ДОПК отмяната на обезпечението се извършва от публичния изпълнител служебно или по искане на длъжника в 14-дневен срок от постъпването ѝ след погасяване на публичното задължение, както и в случаите по чл. 225, ал. 1, т. 2 и 5 ДОПК. При съществена несъразмерност на наложените обезпечителни мерки с размера на публичното вземане отмяната на обезпечението се извършва от публичния изпълнител служебно. Действително погасяване на задължението в пълен размер не е налице, както и условията по прекратяване описани в чл. 225, ал.1, т. 2 и т.5, но в конкретния случай е налице хипотезата на чл. 208, ал. 1, изр. 2 ДОПК.

В хода на настоящото съдебно производство от ответника бе представена Справка за задълженията на жалбоподателя В. А. С. /л. 127/, видно от която, към 08.01.2026 г общата сума на задълженията е 85,88 евро. С Разпореждане с изх. № С250022-137-0003709/19.06.2025 г. /л. 25/, издадено от В. К. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., на осн. чл. 171 ДОПК за по-голяма част от посоченото в процесното ПНОМ задължение е приложен института на погасителната давност. Следователно за публичния изпълнител е налице основание служебно да отмени оспорения ПНОМ.

По силата на чл. 142, ал. 1 от АПК, приложим на основание §2 от Допълнителните разпоредби на ДОПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Съгласно разпоредбата на ал. 2 от същия член, установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на

устните състезания. Несъмнено наличието на нови факти по смисъла на чл.142 ал.2 от АПК е погасяването по давност на голяма част от публичното задължение.

В тази връзка съдът счита, че към датата на приключване на устните състезания така постановеното ПНОМ се явява издадено и при нарушен принцип на „съразмерност“ в административния процес. Разпоредбата на чл. 6 от АПК /специфична част, от който е самото данъчно производство, и които правила се прилагат субсидиарно/, е проявна форма на правилото, че наложеното обезпечение следва да съответства на очакваното задължение. Този принцип е грубо нарушен и възраженията, изложени в тази връзка в жалбата са основателни. Наложена е обезпечителна мярка без да бъде обсъдена и съобразена конкретната обезпечителна нужда. В случая такава преценка не е направена и липсва обосновавана и мотивирана обезпечителна нужда за налагане на обезпечителни мерки, което представлява съществено нарушение на материално-правните разпоредби и съответно определя постановлението за налагане на обезпечителна мярка като незаконосъобразен административен акт. Съответствието на административния акт с материалния закон се преценява въз основа на посочените в акта фактически основания. Мотивирането на акта при прилагането на бланкетна правна норма е задължително условие за неговата законосъобразност. Формалното цитиране на текста от закона и грубото игнориране на други обективни факти и обстоятелства води до извод за незаконосъобразност на оспорения акт, както и на постановлението, с което са наложени обезпечителни мерки

Наред с горното, съдът констатира, че оспореното постановление за налагане обезпечителни мерки не е мотивирано, съобразно изискването на чл. 195 ал.1 от ДОПК. В същото е посочен единствено размерът на публичното вземане. Размерът на публичното вземане не може да бъде единствено основание за налагане на обезпечителни мерки. Публичният изпълнител не е изложил никакви мотиви, защо е приел, че ще бъде затруднено събирането на публичното вземане.

Съгласно разпоредбата на чл. 196, ал.1, т.3 от ДОПК, в постановлението е необходимо да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Налагането на мерките следва да е обосновавано от органа съобразно преследваната от закона цел. В случая постановлението, чиято законосъобразност е била предмет на оспорения административен акт, има за свое фактическо основание само и единствено размерът на задължението на жалбоподателя. Цитиран е законовият текст, без да са изложени конкретните фактически обстоятелства, въз основа на които да се приеме, че ще се затрудни събирането на установеното и изискуемо публично вземане. Съобразявайки наличието на същите, съдът намира, че оспореното решение на Директора на ТД на НАП С. е незаконосъобразно, тъй като е постановено от една страна при липса на достатъчно мотиви, относно обезпечителната нужда.

Всичко изложено по-горе води до извод, че обжалваното решение на директора на ТД на НАП - С., е незаконосъобразно и като такова подлежи на отмяна, както подлежи на отмяна и Постановлението, с което са наложени обезпечителните мерки. В рамките на производството по чл. 197 ал. 3 ДОПК и в хипотеза като настоящата в която обезпечителната мярка не съответства на размера на задължението, съдът няма правомощие да заменя обезпечения, нито да се произнася по евентуална отмяна на едни обезпечения за сметка на други до достигане адекватният размер на обезпечението с оглед действителния размер на задължението. От друга страна компетентният орган не е преклудиран да наложи друга обезпечителна мярка до достигане съответният размер на подлежащото на обезпечаване вземане, при спазване на останалите изисквания за законосъобразност.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК вр. с чл.144 от ДОПК, на жалбоподателя се дължат разноски в претендиращия размер от 450 евро, съгласно представен

списък /л. 165/. От страна на ответника е направено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, но същото е немотивирано по смисъла на чл. 161, ал. 2, изр. първо ДОПК. Липсата на конкретни съображения препятства извършването от съда на преценка дали претендираното и заплатено от ответника адвокатско възнаграждение е прекомерно, поради което възражението се явява неоснователно. За пълнота на изложението съдът приема, че посоченият размер от 440 евро е съобразен с минималните размери, с оглед разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатската работа и характера на спора.

По изложените съображения и на основание чл. 268 от ДОПК вр. с чл.197, ал. 3 от ДОПК, Административен съд- София град, III-то отделение, 61-ви състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ПИ -197/27.06.2025 г. на Директора на ТД на НАП С. град, с което е оставена без уважение жалба вх. № Ж-2214-5/16.06.2025 г. по описа на ТД на НАП С. от В. А. С. ЕГН [ЕГН].

ОТМЕНЯ Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С250022-022-0055367/22.05.2025 г., издадено от В. К. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите - ТД на НАП С. да заплати на В. А. С. ЕГН [ЕГН] сумата от 440 евро /четиристотин и четиридесет евро/, представляваща направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение и държавна такса.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

.

Съдия: